

SLOVENSKI NAROD.

časaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznicih, ter večja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrto leto 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 18 gld., za četrto leto 8 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrto leto. — Za tujce dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za tujake volja snižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrto leto 2 gld. 50 kr., po pošti prejemam za četrto leto 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopno petin-vrste 6 kr., če se osnani enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri-ali večkrat tiska.

Dopisi naj se vsele frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši č. 3 „gledališka stolba“. Opravnštvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati narodnine, reklamacije, osnanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Zaradi velikonočnih praznikov izide prihodnji list v sredo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

London 20. aprila. „Daily News“ poročajo iz Peterburga 19. aprila: **Nasvet Nemčije**, naj se dogovori od 1856 in 1871 pregledajo in popravijo (revidirajo), je Rusija sprejela, a Anglija odbila. Angleška terja, da se njen prvi pogoj sprejme.

Berlin 19. aprila. Wolfov bureau poroča iz Londona: Novica v „Echo“, da je predkonferenca uže sprejeta, je prezgodnja, čeravno imajo dotedni razgovori več u pisanja dobro vspeti nego so ga prej imeli. Avstrija se najodločneje prizadeva, da bi si sešla konferenca. Predno se predkonferenca začne, rešiti se ima še jedno prvo vprašanje, da se ogne vsakej možnosti, po katerej bi se dogodil kak slučajen konflikt: namreč to, da naj zapusti angleška flota marmora morje, a ruska vojska naj se umakne iz okolice Carigrada proč zadaj za demarkacijske linije, katere bi se določile.

Carigrad 19. aprila. Kabinet je sestavljen tako-le: Sadyk, prvi minister in javna dela; Izzet, vojska; Ibrahim, pomorstvo; Savdet, vnanje; Kiani, finance; Ali Fuad, tajnik sultana; Mollah bej, šeik-ul-Islam.

Pirhi.

Mej našim narodom je navada te visoke praznike, ki praznujejo vstajenje Kristovo, vstajenje človeštva in vstajenje narave, — deliti si pirhe. Vse ljubó kar se da, daje

se mej prijatelji in dobrimi ljudmi za pirhe. Tako je naravno, da se vpraša i politikar, kaj smo dobili za pirhe to leto?

Beseda pireh je staro-slovanska. Sè starim slovanskim bogom Perunom sta si še v rodu. Pireh, ali piruh ima besedo od pireče (ognjeno-rudeče, žareče) barve. In — Boga mi! — kedaj je bilo politično obnebje bolj pireče, kedaj je bolj ognjeno žareče žugalo nego v tem trenotku, ko nam preti velikanska angleška ruska in iz te morda svetovna vojska?

Vstajenje denes praznjujemo. In misliti je bilo po slavnih in velikanskih zmagaah slovanskega ruskega orožja, da bodo ob tej velikej noči praznovali vsi Slovanje narodno slovansko vstajenje — vzkresenje!

Rusi so s sijajnimi zmagami, za katere so se vsa naša slovanska srca tresla, osvobodili velik del naših bratov Slovanov na jugu in jim omogočili vstajenje od mrtvih. Veselili smo se, da je naš veliki rod slovanski dobil novo družino, ki bode rasla in nam vsem moralno pomagala. Za trdno upamo, da tudi je ta nova družina vstala in da bode slovenskemu narodu v celini velika nova zaslomba!

Ali velika noč, vzkresenje, nam letos še nij popolne gotovosti prinesla. Zavistni, nevoščljivi skoro vsi drugi narodje ne privoščijo Slovanstvu vstajenja. Zatorej se zbirajo zdaj iz Anglike in druge Evrope pireči oblaki zoper naše rodne slovanske brate.

Bodemo li bodoče leto o tem velikem prazničnem dnevi zmago našega vstajenja, zmago protivnikov zaznamovati? Mi upamo trdno, da! Mi upamo, da pravica narodom, tudi slovanskim, mora priti, zatorej pričakujemo v vnanjej politiki za bodoče leto lepših pirhov, nego jih imamo letos.

Kar se tiče ožje naše domovine, slovenskega naroda, pač tudi še ne moremo praznovati njegovega vstajenja. Še nij povod prodrla slovanska misel, še nij ljubezen do našega jezika in roda vsacemu Slovencu v kri in mozeg zašla, še nij narodni čut, narodni ponos, narodni duh prešnil vse sinove naše domovine tako živo, kakor želimo in bi moralno biti, ako hočemo lepo prihodnjost imeti nego imamo zdanjost. Ali pomisliti moramo, da vse, kar je blago, počasi zori, da smo stoprav pred malo leti delovati začeli. Dozdanji vspehi so vedno globočje ukoreninjena in razsirjena narodna ideja — in to nas mora k delu in vstrajnosti opominjati!

Vjera Zasulič.

Omenili smo uže dogodka z rusko dekleto Vjero Zasulič. Ker pa je ta dogodek v ruskih in sploh v vseh evropskih novinah veliko pozornost obudil, naj ga še enkrat omenimo. Stvar je ta: Vjera Zasulič, hči kapitanova, prišla je mlada na sum, da je vpletena v zatočeni nihilistov; ruska policija jo je zaprla in brez razsodbe dve leti zaprto imela v preiskavi, potem jo izpustila. To je v mladem dekletu zapustilo opravičeni srd na policijsko samovoljo in ko je letos čula, da je policijski mestni načelnik general Trepov dal necega političnega kaznovanca še tepti pretresla jo je jeza tako, da je kupila revolver in šla generala ustrelit. — Ranila ga je tako zelo, da kugle še zdaj niso mogli izvleči iz njega. Pred nekoliko dnevi je stala pred porotniki in ti so izrekli, da nij kriva. Mej porotniki je bilo 9 carskih uradnikov, 1 plemenitaš, 1 umetnik in 1 trgovec.

Nij dvombe, da je ta razsodba iz golega stališča juridičnega nepravilna. Država ne bi

Listek.

Leon Brossy.

(Povest, p. slovenil Fr. Kr.)

Pro poglavje.

Da nij v Meksiki srebrne rude in drugih virov bogatstva, bilo bi branje biserov v spodnjej Kaliforniji gotovo zelo važno. Brez ozira na veliko množico morskih volkov in mrzlo zlivovo vodo — v primeri s cestonskim meljem (Perlrett) in na slabo uredbo, je vendar nekaj časa bil ta posel zelo razširjen in je tudi dober vseh imel. Posebno na notranjem obrežji poluotoka, proti jugu 28 ravnika, nad in pod mestom Loretto. V tem srečnem času se godi naša povest.

V severnem predmestju Loretta blizu morskega obrežja je stala sredi jedne istih oaz, ki po kipečej vegetaciji izpreminjajo puščavo v raj, prijazna vila, v kojej sta stano-

vala sennor Moratin in njegova krasna hčerkka. Bila je sezidana po okusu ene izmed prvih mehikanskih pristav; široka in plošasta, imela je nizka okna in okrog jo je obdajala veranda. Da se ne mudim dalje v opisovanji, naj zastoste, da se je spredaj razširjevalo temno višnjevo morje mej tem, ko se je bližnja okolica čarobno prekrasno razprostirala, kakor ozadje.

Isto po polu dne, ko se naša povest pričenja, koračil je posestnik te hiše v verandi gori in dol, ter je zrl v morje. Bi je mož srednjih let, obrazne črte delale so mu obraz teman in odbojen, na njegovej postavi pa nij bilo nič kaj posebnega. Prišel je bil v Loretto, ko je bila njegova hči še otrok, in ker nij imel nič opravka, so menili, da od obrestij svojega premoženja živi. Prijateljev nij imel, zivel je samotno. Njegov obraz pa se je menjal, ko je korakal sem ter tja po verandi, nagrbančil, in neka nezadovoljnost, kakor da

bi ga bilo njegovo upanje prekanilo, je brati na njem.

„Če človek nič nema, se ne more zmirom ponašati,“ reče nazadnje pred sé, „zopet budem moral mej svet, ali se s čuvaji obrežja klatiti, ako ne napolnim svoje mošnje kmalu, ko emožim svojo hčer s sennor Carnarjem. Ko sem se uže privadil v obilnosti živeti, naj bi zopet revščino trpel. Noči, koje sem prej na svojem ležišču prespal, naj bi zdaj prečul pola neprjetnih čutov, nikoli si svest življenja, zavoljo — kakega piškavega v kontrebant prinesenega blaga. Fej te bodi!

Ta govor nam znači, kako drzno početje je imel v prejšnjih časih in da hoče svojo hčer bogatemu snubaču dati v zakon. Te dve reči lehko bralca navdajeti z neko malomarnostjo in malouplnostjo do tega človeka.

„Ah, tukaj je,“ pristavi trenotek poznej „hočem jo, naj se brani kakor hoče, prisiliti.“ Mlada gospodičina je prišla iz sobe, on je

mogla obstati, če bi oni ne bil kaznovan ki z zlim namenom gre sodržavljana streljat.

Ali v tem slučaji smatra rusko javno mnenje stvar drugače. „Summum jus summa injuria“ se mora tukaj obrniti. Ruski porotniki so hoteli policijsko samovoljno, ki je bila personificirana v tacih nevrednih ljudeh kakor je general Trepov, obsoditi in zarad tega so Zasuličko oprostili. Podobne sodne izreke porotnih ali narodnih sodišč, ki so s pozitivnega gledišča nepravilni, a z višjega stališča opravičljivi in moralni, nahajamo pri vseh narodih.

Car, po pojmu ruskega naroda personifikacija pravde in pravičnosti, je generala Trepova uže prej odpravil bil iz službe in iz Peterburga, ko je zvedel povod, zakaj je Vjera Zasulič nanj strelila. Torej je pravni rek russkih porotnikov tudi kazaj carju, kje russki narod želi, da se iztrebi vse, kar nij čisto.

In v tem, da je mej porotniki, ki so tako sodili in s svojim sodom tak migljaj dali, devet uradnikov, mej temi dva dvorna svetovalca, bilo — je velika važnost. Le posmislimo ali bi drugod uradniki tako sodili v političnej pravdi kakor je ta bila?

Bosna.

Varali smo se vsi, ki smo menili, da natura sama bode našo monarhijo prisilila, da zavzame Bosno in Hercegovino ter tako Dalmaciji in morju daje zaslonišče. Strah, slovansko prebivalstvo pomnožiti, je bil pri Magjarih, ki imajo žalibog preveč govoriti, večji nego interes za bodočnost monarhije in njeno krepost.

Da pa je tako kakor je; da Bosne ne dobimo — tudi to nij nikaka velika škoda za Slovanstvo. Po san-štefanskem miru dobi namreč ta provincija tako avtonomijo, po katerej se bode mogla razviti za samostalne življenje.

Zatorej je v hrvatskem „Obzoru“ oglasil se poslanec dr. Mazura: „Dokler mi stojimo pod magjarsko-nemškim vladanjem, nij nam sile klicati Bosno v naše kolo. San-štefanski ugovor v svojem XIV. čl. ustanavlja avtonomijo za Bosno, katera se bode tudi izvedla, za to bode uže Rusija skrbela, ki je kri prelivala. Tako pa so Bošnjaci iz nevarnosti ven, da bi jih Magjari skušali sè svojo Magjarščino izveličevati.“

Tako se tedaj zopet enkrat izpolnjuje,

nekliko nasproti gre. Bila je rujave kože, kakor nje narod, lica so bila malo rudeča, oči in lasje popolnem črni. Videlo se je, da je na obrazu, da nij neolikana. Stara nij bila črez dvajset let. Pozdravši Moratina, kateremu nij bila v nobenem oziru enaka, ga poprosi za pogovor, kajti ima mu nekaj važnega razočeti, kar je uže dolgo srce teži. O tem bi rada sedaj z njim govorila. „No,“ reče on, in čelo se mu še bolj zgrbanči.

„Denes sem dvajset let stara, in odslej nijsem več otrok, ki v pravljice veruje. Tedaj hočem odkritosčno govoriti: Pusti me, da grem od tebe. To je tedaj prva važna reč, ki te prosim. Želela bi tudi, nadaljuje, ter se vsede na bližnji stol v verandi, „kaj več o tebi in meni izvedeti, kakor to, kar si mi do sedaj pravil. Mnogokrat si v jezi take izraze izbleknil, da sumim, da nijsem tvoja bči . . .“

„Nedavno, ko si me zopet silih sennor Karnarja vzeti, si rek, da te bode moja

kar je Napoleon o nas rekel: radi prekasno prihajamo. Zamujeno je zamujeno. Hvala Bogu, da ta zamuda za Slovanstvo tudi nij pogubna.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 20. aprila.

Ustavoverci očitajo zarad nenarejene novogobe Magjarom trdoglavost, a Magjari zdaj iz Pešte sem Cisleitancem kličajo, da so le oni krivi, ako se do ničesa ne pride. Te mejsobojne rekriminacije pa vendar do ničesa ne vodijo, najmenj pa do nagodbe.

Vnanje države.

Položaj je še vedno jako napet in vse kaže, da se bode teško mir naredil, kljubu vsemu prizadevanju meštarjev. Če se najnovejši telegram angleških „Daily News“ potrdi, je vojska gotova. Anglija se neče udati, Rusija se tuži bolj ne bode, nego se je uže, naj potem o miru pišejo listi kolikor hotē.

Kljubu mirovnim poročilom Rusija ničesar ne opušča, kar je še treba za nadaljevanje vojske. V San Štefano prihaja dan na dan več živeža in streliva. V Adrijanopolj dohajajo vojaki in odhajajo vedno. V russkem glavnem stanu ostro čuvajo, da se Angležem ne posreči Galipolj vzeti, temuč Rusi so pripravljeni prej zasesti to in še druga važna mesta, če bode treba.

Italijanska vlada je do 15. apr. do končala svoja dela zarad mobiliziranja armade. Po novem načrtu more Italija v neko liko dneh 900.000 mož (devet sto tisoč) na noge spraviti. V vojnem ministerstvu je tudi uže vse pripravljeno, da se bodo ob potrebi osnovali planinski lovski polki. Protikomu vse to?

Domače stvari.

— (Porotniki) v Ljubljani bodo v prihodnjej sezoni, ki se začne 13. maja t. l., gospodje: Josip Bartel iz Ljubljane, J. Bernard iz Ljubljane, J. Blažon iz zgornje Planine, Fr. Čačak iz Ljubljane, Josip Čad iz Ljubljane, Andrej Ditrib iz Vipave, Fr. Exler iz Kamnika, Karel Gale iz Ljubljane, Ignacij Gasdek iz Ljubljane, Valentin Grčar iz Ljubljane, Franc Goričnik iz Ljubljane, K. Haman iz Ljubljane, Valentin Hörman iz Ljubljane, Karl Križaj iz Ljubljane, Janez Kumer iz Kranja, Jan. Lenasi, Jan. Levec iz Doba, Jan. Marenčič iz Kranja, Aug. Maršalek iz Ljubljane, H. Maurer iz Ljubljane, Andrej Messesnel iz Viča, Jos. Pauer iz Ljubljane, Jos. Paulin iz Ljubljane, Mat. Pirc iz Krope, Adolf Polak iz Ljubljane, Rajmund Reichman iz Ljubljane, Matej Rozman iz Šmarja, Valentin Zad

svojeglavost kmalu prisilila povedati, da ti nijsi moj oče in . . .“ — „Ne ponavljaj te neumnosti,“ jej prestreže Moratin besedo, „ne porajtaj na besede, ki sem jih govoril v jezi. Pomeniti se hočeva o važnejših rečeh. — Ravno sem na tebe mislil in preudarjal, kako bi te vendar enkrat poročil sè sennor Karnarjem.“ — Čelo deklice se zmrači in vsa nejevoljna odkima z glavo. — „Kaj,“ zapvije Moratin, zapazivši jo, „hočeš li s tem reči, da ga ne vzameš?“ — „Se ve da; delaj in prizadevaj si kar hočeš, nikoli ne bom žena tacega ostudnega človeka! Nikoli! nikdar!“ — „Karla, te protivnosti proti mojej največej želji ne morem in tudi ne bom trpel!“ — Deklica opazuje nekaj časa jezrega moža z nenavadnim ognjem v svojih očeh, in mu reče potem popolnem mirna: „Ali mi boš še dalje žugal? Je li to tvoja resnična volja, da se moram omožiti sè sennor Karnarjem?“

Nje vedenje in glas pri teh besedah prepričajo Moratina, da nij pametno — vsaj sedaj

nikar iz Ljubljane, Janez Štembal iz Tomačevega, Jos. Šterbenec iz Železnikov, Kaj. Stranecki iz Idrije, Mat. Zupan iz Breznice, Janez Telban iz Dol, Franc Verbič iz Borovnice, Lorenc Vodnik iz Podutika, M. Zopitsch iz Ljubljane. — Kot dopolnilni porotniki so bili izžrebani: K. Faukal, J. Hein, Jan. Iber, Fr. Leben, Fr. Pilko, Joh. Prince, Bl. Rasp, Jan. Raunicher, Jos. Tribuč, — vsi ti iz Ljubljane.

— (V spodnjej Šiški) bode napravila novoustanovljena čitalnica jutri 22. aprila prvi občni zbor, kateri se bode vršil v čitalničnih prostorih pri gosp. Andrej Vodniku („pri Žibertu“) v Spodnjej Šiški, od 2. ure po polu dne naprej. 1. Poročilo predsednika ustanovnega odbora. 2. Volitev predsednika, denarničarja, 6 odbornikov in 2 nadomestnikov. 3. Posvetovanje in sklep, kateri časniki bi se naročili 4. Posamezni nasveti društvenikov. 5. Določitev dné, katerega se bode čitalnica slavnostno odprla. — Opozorujemo Ljubljane naj temu društvu pristopajo.

— (Slovensko gledališče.) Na velikonočni pondeljek dal bo g. Franjo Schmidt za svojo benefico igro s petjem: „Turki pri Sisku“. Da bo predstava bolj sijajna, naročil je beneficijant kostime iz Zagreba. Ta igra se je na našem odru uže igrala, in gorki sprejem, ki ga je našla pri našem občinstvu, napotil je beneficijanta, da si jo je izbral.

— (Božje grobe) je v petek popoldne po ljubljanskih cerkvah hodila obiskovat kljubu slabemu vremenu velika množica ljudij.

— (Ljubljanska ljudska kuhinja) imá 28 t. m. občni zbor na starem strelšči ob 10. dopoldne.

— (V čitalniškej restavraciji) bode denes zvečer na korist „Narodnej šoli“ predstavljal učenec mnogo imenovanega Bosco g. E. Gottlieb humoristično-protispiritistične eksperimente in v stroki hitrosti prstov, premotenja, iluzije in mnemotehničnih vaj. Vstop je prost. Začetek ob 8. uri.

— (Soareja) je jutri večer v gostilnici pri Tavčarji (hotel Evropa).

— (Duhovenske premembe v Ljubljanski škofiji) G. dr. Anton Jeglič, kateri je zarad viših bogoslovnih študij bival nekaj časa v Würzburgu, Freiburgu itd., naposlед v Rimu, kjer je bil pričujoč 9. t. m. kot zastopnik dežele Kranjske v avstrijski de-

ne — poskušati, jo še sedaj siliti vzeti Karnarja. Potolaži se videzno, dasiravno se kuhaše huda jeza v njem, in prične, kakor bi bil razžaljen: „Poslušaj me, Karla! Pusti si kaj dopovedati. Uže veliko let živim kot mogočnik brez denarja in dohodkov, kateri bi mi pomagali še tako dalje živeti. Sedaj nemam nič več, niti jednega dolarja ne. Še huje je pa to, da sem se v velike dolgove zakopal, da, še celo hišo mi znajo vzeti, k sreči pride zdaj sennor Karnar, bogat mož in z veliko službo, tebe snubit. Bodi njegova žena, kajti obljubil mi je vse dolgove poplačati in še denarja dati, s katerim bomo lehkovo ravno tako živel v bogastvu in obilnosti, kakor do sedaj. Pa kako se obnašaš proti njemu? Ako bi bil prav živ hudič, bi se ga bolj ne mogla ogibati. Ali imaš, kakor on meni, kake druge naklepe? Ljubiš v resnici ubozega biserolovca Leona Brossy?“

(Dalje prib.)

putaciji pri sedanjem sv. očetu Leonu XIII., pride za drugega vodnika v škofijsko duhovsko semische na mesto dr. Jurja Sterbenca; gosp. Blaž Šoklič, doslej duhoven pomočnik v Šmartinu pred Kranjem, postane mestni župnik v Škofej Loki, in g. Martin Poč, doslej mestni kaplan pri sv. Jakobu v Ljubljani, postane župnik v Loškem Potoku.

— (Medvedji lov.) Piše se nam iz Logatca 18. aprila. Velicega medveda, mrharja, je ustrelil predstojnec v Javorniku knez Hugo Windischgrätz. Medved je tehtal kljubu svoje velikosti, zavoljo slabe reje, le 280 starih funtov. — Zanimiv je pri tem tudi dogodaj, ki se je pripeljal knezu v nedelo večer pri čakanji omenjenega medveda. Ko je namreč knez Hugo Windischgrätz oni večer v nalašč zato napravljeni uti, ki nij bil ravno visoko nad zemljo na dveh hojah napravljena, medveda čakal, pride pričakovani. Namesto pa, da bi šel na mrhovino, ki je bila primerno daleč od ute zanj pripravljena, splazi se predznež kosmati po drevesu na kneževu uto. Ker mu pa góri, te tudi so ga uže več večerov pričakovali, vendar niso hoteli odpreti, kljubu temu, da je spodobno trkal, odpravil se je zopet po svojem potu, in še le predstojnem je kneza zopet počastil s svojim pohodom. Seveda je bil on ta večer bolj s častjo sprejet — pokali so mu. Drugi dan so ga pa kakih 300 korakov daleč od mrhovine v krvi ležečega uže mrzlega našli.

— (Renška čitalnica) napravi dne 22. aprila v krasni dvorani gosp. grofa Strasolda „besedo“ s petjem, dekamacijsko, šaljivim govorom in igro: „V Ljubljano jo dajmo“. Po „besedi“ ples.

— (Kobariška čitalnica) napravi 22. aprila, na velikonočni pondeljek, besedo. Igralo se bodo tudi: „V Ljubljano jo dajmo“.

— (V Trstu) v Schillervereinu je govoril te dni znani Weiprecht, ki je vodil polarno ekspedicijo, o pomikanju ledu v polarinem morju; iz govora je prav za prav edino to razvidno, da do danes o polarnem morju ne vemo nič gotovega, in da bi bilo treba osnovati mnogo opaževalnih štacij, še le potem bi se znalo doseči kaj positivnega za vednost. — In vendar je še nemška vetrina ljubljanskega mestnega zbora za to ljubljanski občinski denar trosila.

— (Koze.) V Trstu zdaj močno razsajojo koze, umira ljudij prav dosti za to bolez-

nijo posebno vojakov in otrok. — Sploh je letos mortaliteta v Trstu velika.

— (Pomiloščenje.) Cesar je pomilostil kmeta Jakoba Čurina, ki je bil januarja od celjskih porotnikov zaradi umora na smrt obsojen, — na 16 let ječe njegovega tudi na smrt obsojenega tovariša pa na uječo do smrti.

tegadelj gospod Guyot garancijo prevzema samo zase sklenice, ki nosijo njega podpis v trobarvenem tisku.

(86—1)

Razne vesti.

* (Cesar in cesarica) sta v četrtek kakor vsako leto v navzočnosti nadvojvodov in drugih dvorjanov 12 starcem in 12 starkam „noge umivala.“ Na konec so vsak starec in vsaka stara dobili po jedno mošnjico s 30 srebrnimi. Naj starši starec je imel 91, najmlajši 87 let.

* (Napad na škofa.) Iz Neapolja se piše, da je tam zadnjo soboto nek kapucin skočil z nožem v roci na škofa, ko je ta ravno v kočijo lezel, in mu je dve rani zavdal. Škof je bil kapucin, ki nij pri pravej pameti, vzel pravico maševati.

* (Žalostna ženitev.) Iz Monakovega se piše: Pretečeni teden se je takoj možila mlađa hčer znanega umetnika s fabrikantom Promolijem. Precej po poroki sta nastopila pirno potovanje v Italijo. Ali uže na potu v Benetkah je mladi mož zapazil na mladež ženki znamenja — blaznosti. Vrnil se je z nesrečno obnorelo v Monakovo nazaj kjer jo je moral norišnici izročiti.

* (Čuden morilec.) V Laasu na Tirolskem je nekov Anton Pöter, mlad mlinar, 28 let star, imel z nekovo dekllico Marijo Anders ljubezensko razmero, pa je nij mislil v zakon vzeti, da si je bila uže — sila vsled dolzega občevanja mej njima. Zvabil jo je to rej na visok jez tam jo je s kámenom udaril po glavi in vrgel v penečo vodo. Počakal je bil pa prej tako dolgo, da je ona predve likočno izpovedala, da bi prišla v nebesa. Mislil je, kakor pravi: bolje je, da umrje in je zveličana, nego da bi živila in sramoto imela mej ljudmi. To se ve, da je on mislil, da bodo ljudje sodili, ka je sama v vodo skočila, zato je malomarno kadil cigaro, ko so mrtvo iz vode izvlekli. V zaporu je tudi on želel najprej izpovedati se.

Onih, katerih poklic zahteva neprestano govorjenje, odvetnikov, govornikov, učiteljev, pridigarjev, pač ne more nobedna stvar bolj overati, nego náhod, trajajoča hripavost, ali nasledki kakih bolezni v vratu. Zoper to potem se ve da upotrebljajo vsakovrstna zdravila v podobi pastil, sirupov, jémenovk, itd., katera pak, kakor vsakdo zna, v največ slučajih zla nikakor ne overajo, da gre svojim nrávnim in počasnim potem dalje. Jedini tár more dati naglo, da ne rečemo trenotično olajšanje, in takov nasledek se uže pojavi, ako 4 do 6 Guyotovih témnih kapsul uporabi pri vsacem obedu.

Ker ima sklenica po 60 kapsul, ne stoji vse zdravljene več od nekaterih krajev na dan, in resnica je, da se izmej 10 osob, ki so poskusile to zdravilo, jih 9 zmrzli za-nje poprime.

Guyotove témne kapsule so z bog svojega vliceva vspeta prozvale mnogotera ponarejanja in za-

Jetika je ozdravljiva! Radgostski univerzalni čaj

rožnovski maho-rastlinski celtički,

priporočajo se posebno za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučih, za srčne, prsne in vratne bolezni, posebno za sušico, želodčevu slabost, za splošno slabost čutnic in proti začenjanju.

četudi se pljučnici!

Veliko število priznanskih pisem razpolaga se v prepričanju.

Javne zahvale.

Gospodu J. Seichertu, lekarju v Rožnovi v Radgostskem.

Cestiti gospod!

Po dostanem nevarnem pljučnem vnetji mučil me je cela tri leta suhi kašelj in ponavljajoča se hripavost. Pretečeno jesen postal je moje žalostno stanje tako hudo, da sem cele koste strdenke krv izkašljeval in trpel sem pri tem zaradi prebavenja in telesne slabosti, mrzlice in ponočno me jako slabeče potenje. Zdravnik — moj prijatelj — konstatiiral je začetek jetike!

Po dolgem brezvsešnem zdravjenju poskušil sem vsled sveta mojega zdravnika kot zadnji prispomoček Vaš Radgostski univerzalni čaj, kateremu se zahvaljuje uže mnogi v našem mestu za zopet pridobljeno zdravje, ter rabim za olajšanje suhega in žgečega kašljana Vaše Rožnovske celtičke.

V kratkem dobi izboljšalo se je moje brezupno stanje tako, da se čudijo vši moji znanci, kakor tudi moj zdravnik, kateri nikakor nega ozdravjenja nij upal.

Kašljanie nehalo je popolnem, ravno tako nijsem več kri pljuval in nehalo je tudi ponočno potenje, povrnil se je zopet tek in močnejši kot poprej, in tako pridobil je močno slablo telo zopet poprejšnjo krepost in elastičiteto.

Komaj po četririnedem uživanju sem popolnem zdrav in vesel in zahvaljujem svoje ozdravje poleg Boga jedino le Vašim prispomočkom.

Prosim Vaše blagorodje mojej stari materi, katera uže četiri leta trpi na srčem bodenji in teškem dihanju, pripomoti proti poštnem povzetku dva paketa tega čaja in ravno toliko škatljic maho-rastlinskih celtičkov in želim izsreca, da bi ta izvrstni lek in nedrago hišno zdravilo zasluzeno splošno pripoznanje pridobil, ter ostajam s posebnim spoštovanjem Vašemu blagorodju hvaležni

Ivan Celeryn, kaplan.

V Cerhovicah 14. aprila 1875.

Gospodu lekarju J. Seichertu v Rožnovi!

Prosim, da mi pošljete deset zavoje svojega izvrstnega „radgostskega univerzalnega čaja.“

Spoštljivo se bilježim

Dr. H. Einhorn,

okrajni zdravnik.

V Eisenstadt (na Ogerskem) 19. jul. 1876.

Od tega po zdravniškej razložbi in predpisih pripravljeni čaj velja za 14dnevno rabi pripravljen paket z nakazom o rabi 1 gold. av. velj. Jedna originalna škatljica Rožnovskih maho-rastlinskih celtičkov 50 kr. Za kolek in zavajanje pa 10 kr. posebej.

Radgostski univerzalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtički dobivajo se jedino le v lekarni J. Seichertu v Rožnovi (na Moravskem) in razposiljajo se naročila na vse strani proti poštnemu povzetku.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sledeči lekarji: W. Mayr v Ljubljani, A. Beinitz v Celovci, W. König, gradsko predmestje, v Mariboru, Anton Nedwed „zum Mohren“ in Milosrdniška lekarna v Gradei, in S. Mittelbach v Zagrebu.

Rožnovska čutniška esencija, hitro in stalno deluje zoper trganje, prehlad, čutniško in mišično slabost vsake vrste. Originalna steklenica 70 kr. av. velj., za kolek in zavajanje 10 kr. več. Prava se dobode jedino direktno iz lekarni v Rožnovi (Moravska).

Rožnovsko mazilo za ozébo, ki vsako, tudi zastarano ozeblino izceli naglo in gotovo. Lonček 50 kr., za kolek in povitek 10 kr. več.

Pravo se more dobiti jedino neposredno iz lekarnice v Rožnovi (Moravska).

Beste Nähmaschine der Welt.

Izvirni Elias Howe-ja

slavnoznani

družbinski šivalni stroji.

Le pravi Howe-ja družbinski šivalni stroji zedinjujejo v sebi trdno konstrukcijo, dolgo trajnost, mnogostransko porabo in vsled enojnosti lahko izvrševanje.

Pravi Howe-ja družbinski šivalni stroji so tako dovršeni, da nij bilo mogoče jih po ponarejanji izboljšati. — Glavnemu principu pravih Howejevih strojev se nij moglo pri nobenem drugem sistemu umakniti in Singer, Wheeler & Wilson, Grover, Baker, Wilcox & Gibbs, vso so E. Howeju podvrženi.

Le pravi, če je pridejan izviren certifikat fabrike s številko in sledenim podpisom:

The Howe Machine Co. Ltd.

N. P. Stockwell, glavni vodja.

Glavna zaloga za Kranjsko samo

Franjo Detterju
v Ljubljani.

glavni zastopnik za Avstro-Ogersko.

(127—1)

Umeteljne zobe in zobovja

vpostavljam po najnovejši metodi brez odstranitve starih korenin in brez vseh muk.
Popolnem nemučne zobovne operacije izvršujem uporabjujoč prav prijetno delujoči

razveselilni gaz

(dušikov okisljane).

A. Paichel,

zobovni zdravnik,

stanuje ob Hradeckega mostu 1. nadstropje.

Hiša na oglu

v Ljubljani, v Florijanskih ulicah,
v jedno nadstropje, z majhenim vrtom, ter dobrim
prineskom stanovnine, se iz proste roke pod ugod-
nimi pogoji prôda. Natančneje se izvâe v

F. Müllerjevim „Annoncen-Bureau“
v Ljubljani, gospodske ulico št. 6.

Miroslav!

Pričakujem te vsaki večer v „Hotel Evropa“
(Tavčar). Zakaj ne prideš? Jedino to me tolazi,
akoravno nudim čas nevspešno, da pijem vendar
izvrstno in dober kup bialjsko vino, liter po 36 kr.
Kdaj prideš?

Seko.

Mi darujemo vsakemu

najpotrebnejše domače orodje, kakor: žlice za kavo
in jedi, nože in vifice itd. itd.

Od konkurznega upraviteljstva pred kratkim na nič prišle velike angleške tovarne za britanija-srebro smo dobili poziv, naj vse izdelke od britanija-srebra, ki jih pri nas v zalogi imamo, za majheno odškodnino prevoza in $\frac{1}{4}$ delavske plače **darujemo**.

Ako se vpošlje znesek ali tudi proti povzetju cene, ki je pri vsacem izdeku označena, samo za povrnitev troškov prevoza iz Angleškega na Dunaj in majhen del delavske plače, dobode vsakdo le-to

zastonj.

6 kom. britanija-srebrnih žlic za jedi, 6 kom. baš takovih žlic za kavo, vkupe 12 komadov, stalo je prej gld. 6, a sedaj stane **vsek 12 komadov vkupe** gld. 2.35

6 " britanija-srebrnih namiznih nožev z angleškimi ostrinami, 6 kom. baš takovih vifice, vkupe 12 kom., kateri so prej stali gld. 9, stoji zdaj **vsek 12 vkupe** 3.40

1 zajemalka za mleko, težke vrste, prej gld. 3, zdaj 1.30

1 " juho, najtežje vrste, od najboljšega britanija-srebra, prej gld. 4, zdaj 1.80

Poleg tega elegantni svečniki, par po gld. 1.—, 2.—, 2.50, 3.—; zdele po kr. 50, 75, 80, gld. 1.—, 1.40; majolike za kavo ali čaj po gld. 2.—, 2.50, 3.—, 4.—; svečniki z roči, par po gld. 8.50, 10.50, 14.—, 20.—; saharne pušice po gld. 2.—, 2.80, 4.—, 5.50, 7.—; saharne spnice po kr. 40, 75, 90, gld. 1.—; sklenice za kis in ojje po gld. 2.50, 3.80, 4.25, 6.—; pušice za surovo maslo po kr. 95, gld. 1.70, 2.80, 3.25, 4.— ter še mnogobrojni izdelki.

Osobitega pozora vredno.

6 komarov namiznih nožev, z najfinješimi ročaji od britanija-srebra, z angleškimi jekeni ostrinami, 6 komarov baš takovih vifice, 6 komarov težkih izvrstnih žlic za jedi, 6 komarov baš takovih žlic za kavo, v elegantni kaseti od baršuna, vkupe 24 komarov, ki so prej stali brez kasete gld. 13.—, stane zdaj s kaseto **gld. 6.40**.

Te stvari so izdelane od najfinješega britanija-srebra in se od pravega 13 lotnega srebra celo po bletnej rabi ne dadé razlikovati, ter garantiramo, da njih barva vedno ostane bela.

Tudi dano vsakemu denar nazaj, ako mu naš nož ali žlica očrnila ali orumena.

Naslov:

„Britannia-Metallwaaren-Niederlage“
Wien, Babenbergerstrasse 1.

dr. Tanczér,
Zdravnik za zobe

docent zobozdravnosti na vseučilišču v Gradci,

je začel svojo

zobozdravno in zobo-tehnično praktiko
6. aprila t. l. v **Ljubljani**, „Hotel Elefant“,
vsek dan od 9. ure zjutraj do 5. ure popoldne.

Moje e. kr. priv. zobne preparate: Antiseptikon-ustno vodo, 1 stečenico 1 gld., zobui prah, velika škatula 1 gld., mala 80 kr., zobna pasta, 1 škatulica 80 kr., 1 mali povrežek 30 kr., proučajno v Ljubljani znani založniki. (110—3)

Za pohištva in za podvzetja stavb!

JOŽE STADLER,

klepar.

Ljubljana, čevljarska ulica, št. 4.

(med Turjaškim in med Prešernovim trgom.)

Mašine:

za kuhanje kave,
za potovanje, heloperste brez
primere za pohištva;

za kuhanje čaja,

za kuhanje jaje v soparu,

za pečenje in praženje

mesa in krompira

na spiritu in na ognjišču;

za tolčenje snega,

i. t. a.

Vljudno priporočam
častitemu občinstvu
svojo

bogač zalogo

raznovrstnih, za po-

hištva potrebnih, v

najokusnejši obliki

in na najtrdnejše
izdelanih

Kuhinjske posode:
modle za pečenje
kolačev,
škafe, vrče in lavore
iz pleha in cinka,
Posode za hladenje
šampanjskih steklenic,
bakrene kotle
za železna ognjišča,
bane za kopanje,
i. t. a.

bakrenih in mednih posod in orodij.

Tudi se priporočam p. n. podvzetjam stavb, čast. župnikom in občinskim starešinam za izvršitev vseh v mojo stroko spadajočih naročil, kakor so: pokrivanje zvonikov in drugih stavb, pobaranje in popravljanje oškodovanih bakrenih streh, naloženje stresnih zlebov i. t. d.; za točno izvršitev vsakega naročila garantiram. — Vrhу tega še naznanjam, da sem cene za to stroko letos **zelo znižal**, tako da mi je mogoče vsakej poštenej konkurenčij v okom priti.

Važno naznanilo!

Ravnateljstvo mejnarođne izložbe blaga na Dunaju prodaje vsled likvidacije te-je predmete po čudesno nizkej ceni,

5 gld. 75 kr.

za katere se dobode naslednjih 64 stvari, in sicer:

1 izvrstna in točna ura s po-
zlačeno verižico. Da ura do-
bro krš, garantujemo.

2 pravi japski evetični vazni
z najfinješo sikerijo, kras vsa-
kemu salonu.

1 izvrstna prav praktična sahar-
nica od črno, z zlatom emajli-
rane kovi.

1 praktične klešče za sahar od
vedno bele kovi.

1 mičen franc. Ceiba - namiz-
njak, ki krasí vsako salonsko
mizo.

1 slavnoznamen obdarjeni tele-
phon, s katerim se moreš z
vsakim še boj oddaljenim člo-
vekom izvrstno zabavati.

1 velekrasen album za foto-
grafije, bogato z zlatom ozalj-
šan.

18 finih parrance-slik, 23 cmt.
vis., 28 cmt. šir., najdivnejši
kras za 3 sobe.

12 izvrstnih e. kr. patentira-
nih žlic za jedi,

12 izvrstnih e. kr. patentira-
nih žlic za kavo,

6 podčašnic, katerih pri-
nobednej hiši pogrešati ne
smejo,

6 kosov francoskega parfum-
mila, kateri kožo napravijo
fino, mehko in belo.

2 Šaljiva predmeta, najnovejša
in največji smeh probujajoča, za
gospode in gospe.

Ako vpošlje malo vsoto 5 gld. 75 kr., ali ako jih naroči s po-
štnim povzetjem, dobí vsakdo vsek tu navedenih lepih 64 stvari tako
v ceno, da je komaj delo plačano.

Naroča se za vso e. kr. avstro-egersko monarhijo jedino pod
naslovom:

Direction der internationalen Waaren-Ausstellung
Wien, Burgring Nr. 3.

Albin C. Ahčin,

stavbeni ključalničar,

v Ljubljani, v krojaškej ulici št. 8 (nova),

priporoča svojo veliko, dobro izbrano zalogo

železni ognjišč in stavbenih
obitkov

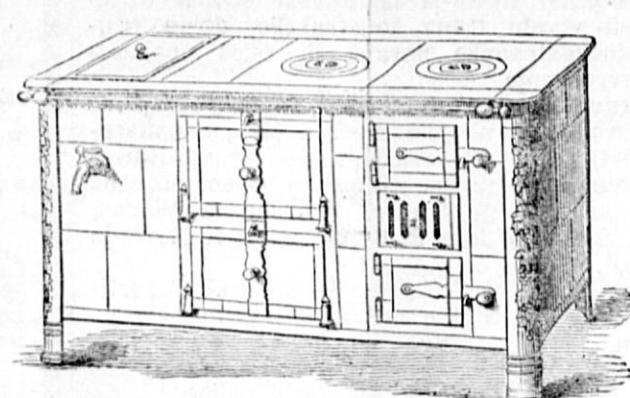
vsek vrst in velikostij po najbolj nizkih cenah
z garancijo.

Zaloge e. kr. priv. lestničastih mrež za že-
lezna ognjišča in kuhalne kotle, 40 odstotkov ku-
rieva prihranjujočih.

e. kr. patentovane ploče za železna ognjišča,
katere ne popokajo za vročino. — Zagotavljajoč
promptno in rečno izvršitev

prevzemljem vsakovrstna stavbna
 dela in popravljanja.

(104—3)

Cenike se slikami posiljam na zahtevanje zastonj in franko.